

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. M.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2019, č. j. OAM-55/ZA-ZA11-ZA10-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 1. 2021, č. j. 28 Az 20/2019 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Žalobní námitky neshledal důvodnými. Přisvědčil závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí a uzavřel, že u žalobce nejsou dány předpoklady pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, tedy ani doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, jejíž udělení se žalobce v žalobě dovolával především s poukazem na probíhající dlouhodobý vnitrostátní ozbrojený konflikt v zemi původu jak na východě Ukrajiny, tak mezi ukrajinským a ruským námořnictvem v Azovském moři a s nímž také spojoval i vysokou pravděpodobnost svého povolání do armády a nasazení do bojových operací na východě země.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Navrhuje zrušit napadený rozsudek a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti ve prospěch přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí ničeho. Toliko namítá, že krajský soud nepostupoval v souladu se zákonem, jelikož se řádným způsobem nevypořádal se všemi prezentovanými důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, naopak je zčásti zlehčoval a zčásti ignoroval. Stěžovatel zdůrazňuje jím vyjádřené obavy z návratu do země původu z důvodu probíhajícího dlouhodobého vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, v důsledku něhož by po návratu na Ukrajinu musel nastoupit do armády a jít válčit, což s ohledem na strach o vlastní život nechce a je to i v rozporu s jeho vyznáním. Doplnuje, že ač aktuálně probíhají boje především na východě země, ani situaci v její západní části nelze zlehčovat. Došlo zde k opakovaným násilnostem a dochází k bojům mezi vládou a Právým sektorem v Mukačevu a k násilnostem ve Lvově; to krajský soud nezohlednil. Zopakoval, že jsou zde přinejmenším důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, především podle jeho odst. 2 písm. c), z důvodu vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích vnitřního ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Napadený rozsudek je podle stěžovatele též nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť uplatněnou žalobní argumentaci krajský soud dostatečně a řádným způsobem nevyvrátil.

IV.

[5] Žalovaný považuje kasační stížnost za nedůvodnou, nepřesahující vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. Žalovaný setrvává na svém dosavadním postoji, napadené rozhodnutí považuje za souladné se zákonem a ztotožňuje se s odůvodněním napadeného rozsudku, které považuje za dostatečně odůvodněné, srozumitelné a vypořádávající se se všemi žalobními námitkami. Navrhuje tudíž kasační stížnost odmítnout, nebo zamítnout.

V.

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti (jako neurčitého právního pojmu) a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Na tam uvedené závěry kasační soud nyní pro stručnost odkazuje.

[7] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve smyslu těchto judikатурních závěrů Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci nedovodil a ani stěžovatel ničeho v tomto směru v kasační stížnosti netvrdil. V podstatě pouze zopakoval žalobní tvrzení o obavě z ozbrojeného konfliktu probíhajícího na Ukrajině a v té souvislosti obavy ze svého nástupu do armády a účasti v bojích. Nad rámec žalobních tvrzení nově v kasační stížnosti poukázal na to, že obavy z nástupu do bojů má i z důvodu svého vyznání a nově též poukázal na „aktuální“ boje mezi vládou a Právým sektorem v Mukačevu a na násilnosti ve Lvově.

pokračování

[8] Z právě uvedeného nepochybně plyne, že stěžovatel se fakticky v kasační stížnosti domáhal opětovného přezkumu závěrů obsažených v napadeném rozsudku. Tento přezkum však podle obsahu kasačních námitek požaduje, aniž by se měly při posuzování namítaných kasačních důvodů řešit i právní otázky dosud neřešené vůbec či řešené v judikatuře rozdílně, resp. aniž vyplynula potřeba tzv. judikaturního odklonu od výkladu přijímaného v otázkách stěžovatelem nastolených, nebo aniž by krajský soud nerespektoval ustálenou judikaturu a jeho rozhodnutí by mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Nejvyšší správní soud nezjistil žádné pochybení té intenzity, jež by nasvědčovalo závěru, že stěžovatelovy výtky mohou mít „širší dopad“ i mimo sféru jeho postavení či mimo jeho vlastní zájmy, jak vyplývá z § 104a s. ř. s. Jinými slovy, důvody přijatelnosti kasační stížnosti soud neshledal.

[9] Nejvyšší správní soud ověřil, že se krajský soud v napadeném rozsudku vyjádřil k uplatněným žalobním bodům, žádný z nich neopomněl a věcně, srozumitelně a přesvědčivě vypořádal veškeré žalobní námitky. Poukázal na důvody stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany (obava z návratu do země původu z důvodu probíhajícího vnitrostátního ozbrojeného konfliktu a obava z nástupu do armády a účasti v bojích a snaha pobývat na území České republiky společně se svou manželkou, jež je státní příslušnicí Ruské federace), zohlednil výsledky správního řízení a v něm shromážděné informace a důkazy a tyto podřadil pod jednotlivé, na posuzovaný případ dopadající, hmotněprávní normy, aniž se přitom dopustil odklonu od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se otázek řešených i v souzené věci.

[10] Nejvyšší správní soud tak jen pro úplnost dodává, že se otázkou obav z odvedení do armády obecně, jakož i ve vztahu k aktuální situaci na Ukrajině, zabýval opakovaně (viz např. usnesení ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 - 31, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 2 Azs 67/2016 - 24, ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 Azs 175/2016 - 26, nebo ze dne 25. 1. 2017, č. j. 6 Azs 263/2016 - 30) a na těchto závěrech se ničeho nezměnilo ani v současnosti. V žádném z těchto případů neshledal tuto obavu obecně jako azylově relevantní. Shodně je tomu i ve stěžovatelově případě. Pouhá obava z nástupu do armády sama o sobě nemůže zakládat azylově relevantní důvod. Nejinak věc posoudil i krajský soud.

[11] Stejně tak judikatura kasačního soudu zaujala stanovisko i k otázce vnitrostátního ozbrojeného konfliktu na východě Ukrajiny, a to například v rozsudku ze dne 9. 5. 2016, č. j. 4 Azs 89/2018 - 27, nebo v usnesení ze dne 25. 10. 2017, č. j. 6 Azs 290/2017 - 23, a řadě dalších rozhodnutí, jejichž závěry jsou také plně a beze zbytku použitelné i nyní. Shodně s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu se ostatně vyjádřil již krajský soud v napadeném rozsudku (srov. taktéž odstavce 36. a 37. napadeného rozsudku). Důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu tak nejsou dány.

[12] Uplatnil-li stěžovatel nově v kasační stížnosti též obavu z návratu do země původu s poukazem na své vyznání, a poukázal-li také na „aktuální“ boje mezi vládou a Právým

sektorem v Mukačevu a na násilnosti ve Lvově, jedná se o tvrzení nová, v řízení o žalobě neuplatněná. K nim v souladu s § 109 odst. 5 s. ř. s. nemůže Nejvyšší správní soud přihlížet, nehledě na to, že se jedná o tvrzení zcela obecná, jsoucí také v rozporu se stěžovatelskými předchozími údaji, uvedenými při pohovoru ve správním řízení, jak se podávají ze správního spisu, resp. též (pokud jde o boje mezi vládou a Pravým sektorem v Mukačevu) neaktuální.

[13] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že napadený rozsudek netrpí vadou nepřezkoumatelnosti (pro nedostatek důvodů), není zde ani jiná vada řízení před krajským soudem, která by mohla mít vliv na nezákonnost napadeného rozsudku, krajský soud se nedopustil ani judikaturního odklonu či hrubého pochybení při výkladu hmotného práva a dosavadní vnitřně jednotná a ustálená judikatura dává odpověď na všechny stěžovatelské námitky.

VI.

[14] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje stěžovatelské vlastní zájmy. Proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel nebyl účastníkem v řízení úspěšným a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud tedy rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu